

Přímeřná mzdá je pochopitelně mnohem vyšší, ale nedává přesný obraz o tzemských vyděláních. Větší

zakon stanoví na 17 300 korun hru-
beko, s jedním dílem je to 16 638
čísteho. Jinými slovy, kdo pobírá
v Česku minimální mzdu, za svou
práci nedostává ani polovinu toho, co
autorky oznáčují za výdělek pro dív-

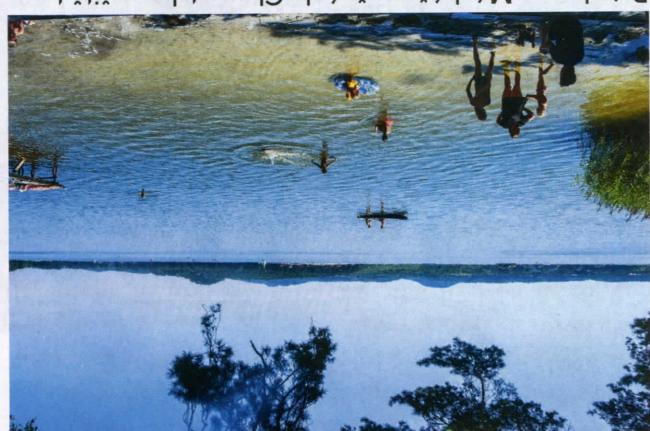
časťejší dñe. S jednúm nezáopatreným

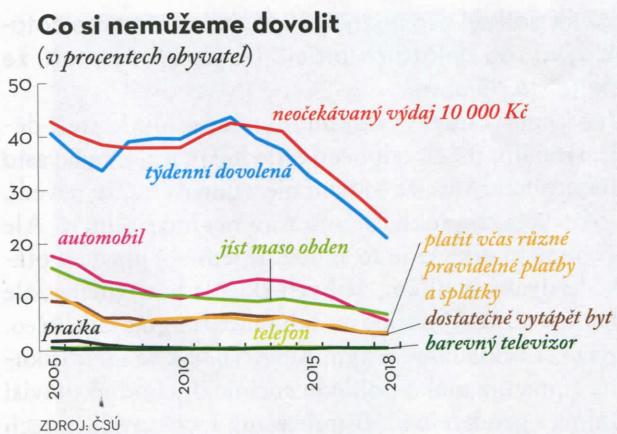
Autorky české minimální distanční
sazene číslo.
Ji procent, coz je možná ještě pod-
mzdý ji pro rok 2022 a pro lidí, kteří
zjí mimo Prahu, vypočetly na 40 912
číslo (v Praze je to o osmnáct
číslo). Je důležité, aby měly
všechno zdrožovalo stejně,
extrem, který někde v pořad taktéž, že
dopřejeme k tomu, že minimální dlu-
žitost jíma mazda mi to pro letosní
roku činí 45 003 koruny hrubého. Au-
toři už nezádají ke kazdému dospelemu
člověku další nezáopatřenou bytost, nejs-
e

Přavé také statistika dobré ilustruje, jak se z díry po-
merne vzdálený komodit s postupným bohatstvím spo-
lečnosti stavají naproti běžné státy. Například jist obden
maso si ještě v roce 2005 nemohlo doplatit skoro 18 pro-
cent obyvatel, v roce 2018 už to však bylo jen pět procent
lidí. Automobil si v roce 2005 nemohlo doplatit 15 procent
kamý výdaje deset tisíc korun si ještě v roce 2005 nemohlo
dovolit zaplatit 42 procent lidí, v roce 2018 už to bylo jen
23 procent. Tydeník dovoleno by v roce 2005 neutrálo
40 procent domácností, v roce 2018 už jen 20 procent.
O pouhých pat dékaď drive vysoco cené objekty, jako
jsou barvený televizor nebo pracka, se na jednotu propadly
na sezenamu, je povázovan za materiálu deprivovaného.
Počet materiálů deprivovaných lidí v Česku dlouhodobě
když si někdo nemůže dovolit cítila v díře z devítipolozek
den maso, vlastnit barvenou televizi, pracku nebo auto.
Klesá a v roce 2018 dosáhl 2,8 procenta.

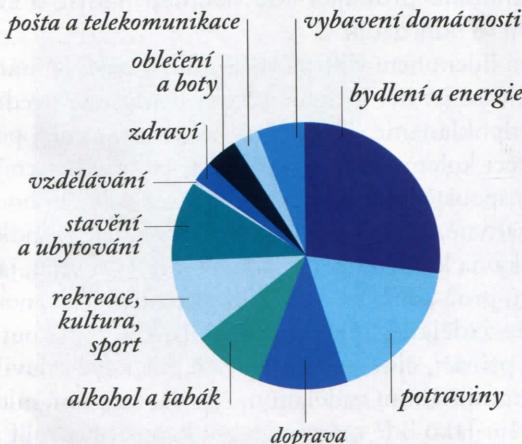
"Nemáme se zas tak
špatné. Jen je třeba
hodně přemýšlet, co
člověk doprovádý
potřebuje."

Pojedou na Malachac, mizona do Chorvatska, určite to nebudou Bali nebo Dubaj.

Za co utrácime

ZDROJ: EUROSTAT

domácnost, aby s ním vyšla? Respondenti přitom museli odpovídat s ohledem na své současné výdaje a příjmy. Jejich odpovědi tedy dávají šanci udělat si obrázek o tom, jaký příjem by sami obyvatelé Česka považovali za důstojný pro svoji domácnost.

smysl dává pracovat s mediánovou mzdou, tedy tou, kterou bere člověk přesně uprostřed. Polovina lidí bere méně a polovina více. V prvním čtvrtletí tohoto roku činil medián **34 741 korun hrubého**. Přepočteno na čistou mzdu člověka s jedním dítětem je to **29 535 korun**. Do důstojné mzdy chybí mediánovému českému pracovníkovi každý měsíc necelých osm tisíc korun. (A ještě trochu více. V téhle statistice je započtená i Praha, která má mediánovou mzdu vyšší, a dosud pravujeme s čísly mimo Prahu.)

JAK JE TO V ZAHRANIČÍ?

Obecně platí, že v západní Evropě si jsou důstojná mzda a minimální mzda mnohem blíž než v Evropě východní. V bohatších zemích mají lidé, kteří bereou zákonné minimum, více finančního komfortu a je běžné, že reálné výdělky jí převyšují.

Tabulky a grafy výše je potřeba brát s jistou rezervou. Západoevropská data pocházejí ze studie, kterou si v roce 2021 u badatelů z brněnské Masarykovy univerzity objednala levicová europarlamentní frakce. Její

Odpovědi se výrazně liší podle toho, kolik členů domácnost má a také jestli dotazovaní bydlí v Praze, kde je na české poměry extrémně drahé bydlení. V celostátním průměru vyšlo, že jednotlivec, který žije sám a splácí hypotéku, by potřeboval mít čistý příjem 27 tisíc, aby po hodlně vyšel s penězi. Čtyřčlenná domácnost se dvěma dětmi do 15 let a splácející hypotéku vypočítala celkový ideální měsíční čistý příjem na 36 tisíc; stejně početná rodina žijící v Praze už ale požaduje čistý příjem 44 tisíc. Finanční představy vlastníků nemovitostí, kteří nemusí platit hypotéku ani nájem, byly o několik tisíc nižší.

Výsledky tak ukazují, že nároky lidí se podstatně liší hlavně podle velikosti domácností, místa bydliště a podle toho, zda lidé bydlí ve vlastním. Čísla z výzkumu Mysíkové a Želinského zároveň dosvědčují, že odhad platformy, která potřeby jednotlivce platícího hypotéku či nájem vypočítala na 30 tisíc hrubého, nebyla tak daleko od toho, co lidé pociťují jako optimální příjem potřebný k vyžití.

Když se Anny Mikulové zeptáte, kolik by její rodina potřebovala, aby lépe vyšla s penězi, přesnou odpověď nezná. „Pomohlo by nám třeba deset procent, ale i s dvaceti bychom si věděli rady,“ říká s úsměvem. Zcela jasno má ale v tom, co by si za extra peníze rodina pořídila. Jedlo by se více ryb, dětem by se zaplatilo očkování a možná i stavební spoření. Dnes matka dělá aspoň to, že začala studovat vyšší odbornou školu – zisk diplomu by ji měl pomoci získat lepší práci a trochu si přilepšit.

Do té doby bude dál zažívat občasné chvíle stresu, když se náhle nedostává peněz. V té souvislosti zmiňuje jednu zásadní pomoc, bez níž by byl život rodiny ještě mnohem složitější – občasnou finanční výpomoc od „babiček“, tedy od svých a manželových matky. A dojatě vzpomíná na loňské léto, kdy jí babička umožnila splnit si velký sen – pro celou rodinu zaplatila dovolenou v Chorvatsku, během které dcera poprvé spatřila moře. „Nemáme se zas tak špatně. Jen je třeba hodně přemýšlet, co člověk dopravdy potřebuje,“ filozofuje nad důstojným životem Anna Mikulová. ●

metodologie se mírně liší od té, kterou používá tuzemská platforma pro minimální důstojnou mzdu – ale nijak zásadně. V tabulkách používáme data platformy. Západoevropská data jsou z roku 2021 a za tu dobu došla změn. Zároveň ale platí, že eurozónu nepostihla tak velká inflace jako střední Evropu, změny nebudou tak dramatické, jak to vidíme v případě Česka. Jako běžnou mzdu v Česku uvádíme mediánovou, v brněnské studii jde o „reálnou mzdu středně kvalifikovaného pracovníka“. ●

Důstojnost může být subjektivní, nezávislá na mzد.

i z ekologického hlediska. Já myslím, že jestli se někdo cítí důstojně, nebo ne, je hodně subjektivní kategorie.“

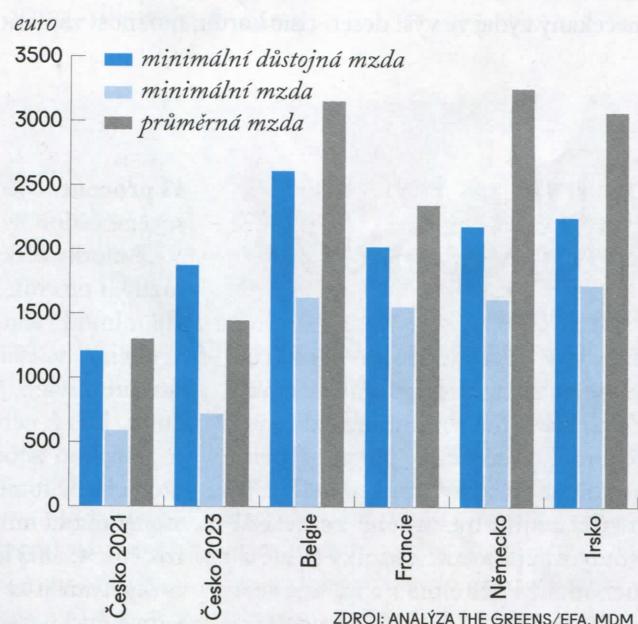
Podle expertky na sociální otázky z ODS Lenky Kohoutové je snaha definovat důstojný život na základě mzdy pokusem o sociální inženýrství. „Každý máme jiné potřeby a jiné náklady,“ sděluje Kohoutová. „Stejně tak nemůžete nikomu říct, za co má utráčet. Například spořit řada rodin nebude nikdy, i kdyby na to měly, protože poslední korunu prokouří, propijí, proházejí do automatu. Nebo mám spoustu kolegů, kteří stravování v restauracích neberou za dost zdravé a nosí si vždy krabičky s jídlem.“

Podle poslance za hnutí ANO Aleše Juchelky, který je ve sněmovně členem sociálního výboru, je platforma pro důstojnou mzdu jen jedním z mnoha levicových sociálních konstruktů. „Zní to hezky, ale mám pocit, že takhle to v životě nefunguje. Připomíná mi to německé mladé sociální demokraty, kteří doporučují znárodnit automobilku BMW a zabavovat byty, což je v rozporu s mým demokratickým smýšlením,“ říká Juchelka. „Dnešní mladí lidé mají stále více nároků. Nechci, aby byl standard mít mobil, který stojí od pěti tisíc nahoru. Důstojnost není v materiálních věcech, ale v hodnotách, které vyznáváme.“

KOMU DNES CHYBÍ TV?

Důstojná mzda v sobě evidentně skrývá výbušný potenciál. Pevně dané standardy, na které má nárok úplně každý, však existují už dnes. Jde především o minimální mě-

sícní mzdu ve výši 13 350 korun, na kterou má ze zákona právo každý tuzemský zaměstnanec. Její příjemce se ale po odečtení všech odvodů ocítne pod hranicí příjmové chudoby, těžko tedy o ní lze mluvit jako o výdělku poskytujícím „plnohodnotný“ život. Pod zmíněnou hranicí v roce 2018 podle statistik žilo celkem 9,6 procenta

ZDROJ: ANALÝZA THE GREENS/EFA, MDM